

CAatalogus sancto//rum [et] gestor[um] eor[um]

Petrus <de Natalibus>

Lugduni, 1508

De s[an]cto Neemia propheta. Cap[itulum]. xcijj.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70797](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-70797)

De sc̄tis in mēse iulii occurrētibus. Fo.cli.

Nam et episcopū esdrā modico tēpore p̄cesserunt; cuius dies festiuitatis immedia te subiectur. Hec vnde supra.

C De sancto Esdra sacerdote. Cap. xci.

Esdras sa-

cerdos Aaronini de tribu leui taz a iosepho q̄ a beato Hieronymo in sanctorum patrum Prisci temporis numero colligitur. Eius insignia opera i eius libris recoluntur. Hic sub artaper

re rege persarum claruit: qui in chaldea legē moyſi a chaldeis succēsam quā memoriter didicerat repauit. Novos quoqz apices litterarum: qui faciliores ad scribendū et pronunciandū fierēt erogit aut. Et propter hoc scriba velox dictus ē. Addidit etiā quedā in veteri testamēto de suo sicut titulos psalmorū et plura que in pē thatecho legim̄. Sic quoqz intelligēdu ē ipsum queda superflua substratisse. Tradidit etiā quidā modū scribendi a dextera in finistrā eum iudeis tradidisse: cu prius admōdū aratitū scriptarient: vnde et scripture eratio solet dici. Scribebat em̄ a finistro cornu in dertrū: et a dextero redēndo scribēbat in finistrū. Esdras aut inuenit gratiā in oculis artateris regis persarū: et impetravit ab eo licentiam ascendendi in hierusalem: ut in lege quā reparauerat populū suū erudiret. Tradidit ergo ei rex epistolā ad suos principes tranſlumen: ut traderent Esdras necessaria: ministros vō templi ab omni vectigali et tributo absoluit. Dedit autē Esdras peatēz amouēdi et constituedi iudei cestraſlumen bñ sapientiā suā: et pumiēdi cōtumaces et fuerūt cu eo. cltr. viri et vene- rūt in hierusalē mense. v. Et filuerūt tribū diebus. Quarto vō die obtulerunt q̄ secūm attulerant in domo domini. Tūc adiurauit Esdras sacerdotes prīcipes et levitas vt p̄i- cerent vniuersas mulieres alienigenas: et eos q̄ de eis nati erāt: nā plures filiabus alienigenas se copulauerat. Sicut aut esdras eruditissimus legis diuine et clarus magi ster omnī iudeorū q̄ de captiuitate regressi fuerāt: ut dicit iosephus. **S**ecundo aut die scenophegiarū q̄ celebratur mēse septimo: legit esdras cora oī populo libuz legis dñi iurta portā aquaz de mane vsqz ad mediaz diē. Sedā vō die iurta p̄ceptū legis tollentes arborū frōdes celebrarunt festū tabernaculorū. vii. diebus. Die vō. viii. fecerunt collecta quoad oleū et panes p̄positos et ligna ad sacrificia. Post hec iurta legē separauit alienigenas ab ecclia et in crastinū ist.

emundationē ieūnauerūt: iuxta qd esdras illis mādauit. Esdras i octies ad audiē dā legē: quater videlicet in die: et quater in nocte: et lectioē termiata populus sternebā tur ad orandum: et fiebā p̄ceſſes sup eu: et tandem benedictio sacerdotalis. Excepit autē esdras populus: et erudiuit in lege dñi oībus diebus quoad virūt: et officium sacerdotale strenue ministravit: eiqz ppls in cūcīs obediens fuit. Et mortuus esdras in senectute venerāda: et sepultus in hierusalem. iii. idus iuli. Hunc quidā iudeorū autumant fuisse malachia: sed male. Nam malachias post regeslum captiuitatis natus est in iudea: ut dicit Hieronymus. Hec ex libro esdre: et exp̄ctis iosephi hieronymi et historie scholasticæ: necnon ex chronica guilelmi.

C De sc̄to Neemia propheta. Cap. xcij.

Neemi-

as, p̄pheta filiū

belchis: q̄ etiā
inter sc̄tos pa-

treſp̄teris le-

gis ecclesiastici. xlvi. conu-
merat tpe regis artaxer-
xis pdicti in iudea claruit:

et eld̄re cotēporaneus fuit.

Enī em̄ esset pincerna regis in suis castro medoy: vidissel peregrinos hebraicō loquētes: sc̄iscitatus ē ab eis de statu iudee et hierusalē: et accepit ab eis v̄bē esse sine muris et habirare in ea p̄plim dei in afflictione. Nā p̄ diē sustinebat impe tu hōstium et noctibus intrabat latrūculi: et plateas implebat cadaveribus occisorū. Et fleuit neemias: et cibū nō comedid. **E**nī regi vīnū in mēla leuaret: apparuit quasi languidus ante em̄. Et tu ipsum rex strititie inter rogasset: illeqz sibi audita ep̄posuisset: obti- nue a rege: ut mitteret hierusalē ad muros edificandos: coſtitutoqz ei revertēdi tpe de- dit ei rex ep̄lām ad principes traſlumen: in qua mādauit de honore neemiae exhibendo tanq̄ duci et legato de latere: et de impēdījs v̄bis reedificade: et misit cu eo principes et equites p̄les. **A**anno igit̄. xxv. artaxeris venit neemias in hierusalem cu magno comita- tu: reducēs secū mīlos de filiis captiuitatē du traſlūtū faceret p̄ babyloniā. Et filuit neemias tribus diebus: quarta vō die couoca ta multitudine allocutus ē eos: et exhortatus ad opus. Et edificatib̄ ipis consumatū est ē opus p̄ annos duos et mēses. iii. licet i magna angustia et plurib̄ ipedimētis. **N**imo em̄ finitimi nationes in manu fortī aggrediebant eos. Neemias vō medianā partem populi armata statuit extra ciuitatē: ut su- nineret impeditus aggrediētū: alia autē

Liber

Sextus.

media pars edificabat. Scđo etiā orta est famē in terra: et obligauit se populus tributis sub vſuris: sed agros et vineas vēdere cōpulsi sunt: tandem etiā filios et filias. Ter- tū autē impedimentū fuit: quod principes trāf flumē iudeis inuidētes: corrupuerunt mune- ribus quosdā de senioribus: ut neemiam oc- cideret. Qđ cum nequeret: varia enī terre- bant rumoribus: ut sic ab ope cessaret. Enī dē autē nō preualuerunt aduersus eū: quod ma- nus dñi erat cu eo. Postq̄ autē edificatus ē- mperius: quod p̄cepit neemias: ut clauderentur porte ante solis occasum: nec ante ortū ap- ren̄t. Cū autē mēses. vii. ēminet: q̄ fere totus apud iudeos solēnis ēst: cōuenientur oēs iudei in hierusalē quasi vii viuis. Līqz accepisset neemias: q̄ non haberet ignē de sublimi: traditūqz esset ei a senioribus: q̄ hieremias ppheta tpe capiuitatis hierlin abscōdisset stipites altaris et punas in in- feiorib⁹ terre i valle iosephat: iuit ad locū: et eruderato putoe inuenierunt stipites et punas atqz aqua crassā: collētesqz ea sup strūe lignoz et hostias q̄ erat sup altare: piecerūt et statim erupit ignis. Drabat enī sacerdo- tes: ionatha iehoāte: ceterisqz rindētibus: neemias qz speciale edidit orationē. De inde neemias et esdras cū pplo pcesserunt ad dedicationē muroū. Quibus oībus rite pactis neemias reversus est ad dñm suū re- gē p̄spā anno. xxii. regni ei⁹. Et post longa- eratē apud p̄fidē dormiuit in pace. Sepult⁹ iurta sepulchra regalia. Hec ex libro nee- mie: et h. macha. ii. cap. et ex alīa volumini- bus quibus supra. Hic neemias quia dies dormitiōis eius necub⁹ reperiit: esdre eius cotemporaneo merito copulatur.

De sancto Sila discipulo. Cap. xciiij.

S de. lxxij. vn⁹: ut plurimi assue- rat vn⁹ fuit et primis fribus: et vt dicit acf. xv. ab aplis dñi cu barnaba et iuda ad ecclesias gentiū desti- natus. Unī autē paulus a barnaba diuinus esset: idē filas ab aplo in ministeriū assu- ptus p̄dicationis officiū grā dñi plenus in stanter cōsumauit: atqz in passionibus suis xp̄m glorificās: postmodum apud mace- donia requieuit. in. idus iulij. Hic enī ep̄s corinthiōx ab aplo cōstitutus fuit: q̄ et fil- uanus fuisse a q̄busdā fert: sed fallsum ē: q̄ ille thessalonice: hic macedonie quiescit.

De scđo anacleto papa et mar. Cap. xcv.

A Macletus papa et martyris natione grec⁹ de athe- nis ex patre antiocho clemen- ti p̄imo romano p̄tifici in epi-

scopatu successit: et sedit ānd⁹. ix. mēses. ii. dies. x. De isto facit eusebi⁹ in chronicis: et dicit q̄ anacletus ip̄e ē qui et electus. Sed damalius papa i chronicis romanor̄ p̄tifici cū quas scribit hieronymo: ponit eos diuer- sos et dicit q̄ electus fuit natōe romanus. Ana- cletus natōe grec⁹. Hic memoria bti petri apli cōpuluit et construxit: fecit et alia loca vbi ep̄i recōderent sepulture. Hic a bto petro adhuc viuēt p̄sbyter ordinat⁹. Hic cōstituit ut clericus nec comā nec barba nu- triat. Cōstituit etiā ut nō minus q̄ a trib⁹ ep̄is ordinaret ep̄s: et ut ordinatoes clerici co- palā fieret p̄te plebe: et ut iūnicivel su- specti nō possint accusare p̄sbyterū. Hic ēt potifer oēs fideles monuit p̄eplaz: vi p̄sby- teri p̄ ceteris honorēt: dicēs q̄ deo sacrifici- cates nō debet verari: sed portari: atqz ab oib⁹ honoari: et q̄ p̄sbyteri qn sacrificat se cū testes habeat marie ep̄i: ut deo pfecte sa- crificare p̄ben̄. Hic fecit ordinatoes duas per mēsem decēbrū: p̄sbyteros quinqz: dia- conos tres: ep̄os p̄ diuersa loca numero. vi. Qui sub nerone ipatore martyrio coronat⁹. Et sepultus ē iurta corpus bti petri in vati- cano. iii. id. iulij. Et cessavit ep̄at⁹ dies. xiiij. De scđo eugenio ep̄o et socijs mar. ca. xcvi

Ageni

us epus car-
thaginē. cū
alīs plurib⁹
vit in sedo hy-
storie aphricane victor aphri-
canus dicit sub humericō re-
ge vandalor̄ arriano passus
ē. Hic humericus ad istatia
zenonis impatoris et placide auguste ecclie
carthaginē. q̄ p̄ años. xiiii. ep̄o vacauerat
cōcessit ut fibi catholicū ep̄m ordinaret: vñ
et tūc eugenii elect⁹ ē. Qui cu in ecclia p̄di-
cet: et ab arrianis phibet nō posset. Hu-
mericus rex i ecclie foribus viros statuit: q̄ oēs catholicos ad eccliaz accedentes palis in
crinibus iactatis et cōtotis cutē cu capillis
abstrahebat. Quoz aliq̄ oculos amulerunt:
aliq̄ i ip̄o dolore defecerunt. Inde p̄secutiōe
aggrauata dirigunt catholicī ad capū vīce-
sū: ut cespites messiū desiccarēt: q̄ten⁹ sub
ardore solis deficeret. Qui magis i xp̄o io-
cūdabant. Nā et qdā manū hns arida ibidē
missus ad opa sanat⁹ est: et cu alīs opabat.
Post hec humericus catholicos diuersis
p̄sequēs penis. Iocūdum ep̄m cu pluribus
eius clericis flamis excusit: v̄oꝝ theodo-
rici fratris sui et gerlericu nepotē sui occa-
sione repta peremit. Inde oēs milites ca-
tholicos militia soluit: et dominibus eorū di-
ruptis ac substatiis cōfiscatis in insulis sar-